

ŠOLSKI ČASOPIS

Rosa Angela Romih, 8. b

V tokratni številki najdete ...
intervjuje,
likovno-literarne strani,
recept za piškote
... in še veliko več!

KAZALO

UVODNIK.....	3
NATALIJA KOTAR—NAŠA NOVA RAVNATELJICA	4
URŠKA JERAJ—MNOGO VEČ KOT SAMO UČITELJICA LIKOVNE	5
IVO DOVIĆ—DOBITNIK PRESTIŽNE NAGRADE	6
OBISKALI SO NAS UČITELJI IZ TUJIH DRŽAV	8
KAJ SO POVEDALI UČITELJI, KI SO NAS OBISKALI	10
IZMENJAVA FRANCIJA—SLOVENIJA	11
SVETOVNI DAN JEZIKOV	12
OLIVER TWIST NAVDUŠIL UČENCE	13
LIKOVNO—LITERARNE STRANI	15
HOLOKAVST	31
PIŠKOTI BREZ SLADKORJA IN MOKE	32
KOLOFON	33

UVODNK

Pozdravljeni, bralci in bralke šolskega časopisa Cajtn'g!

Pred vami je letošnja prva številka časopisa. Tokrat se je novinarska ekipa zelo potrudila in sicer z intervjuji. Zahvaljujemo se vsem učiteljem, ki so si vzeli čas za naša vprašanja. V tej številki se najdejo kot po navadi literarni prispevki in seveda prispevki likovno nadarjenih učencev. Našli boste tudi članek o obisku BLOSSOM koordinatorjev, o projektu in obisku smo se pogovarjali z učiteljico Majdo Križman-Žužek. Tudi letos poteka izmenjava z zdaj že našimi dobrimi prijatelji Francozi, zato si prav tako preberite prispevek o tem. V tokratni številki smo za vas pripravili novost, in sicer na nekaterih straneh smo dodali pozitivne misli iz vsakdanjega življenja, ki vam lahko polepšajo dan ali pa so vam za motivacijo oziroma vodilo.

Upam, da boš tudi ti v tej številki našel nekaj zanimivega zase.

Želim ti lepo branje,

šolska novinarka Maša Kukovec

*Tudi tisoče kilometrov
dolga pot se začne z
enim malim korakom.*

NAŠI UČITELJI SO NAM POVEDALI ...

Šolski novinarji smo za vas pripravili tri zanimive intervjuje. Na naslednjih straneh si preberite, kaj nam je povedala naša ravnateljica, naša nova učiteljica za likovno ter učitelj Ivo Dović.

NATALIJA KOTAR—NAŠA NOVA RAVNATELJICA

1. Zakaj ste si želeli postati ravnateljica in kaj ste počeli pred tem?

Dolga leta nazaj so mi na avstrijskem inštitutu rekli, da bi bila dobra ravnateljica, sicer pa sem od takrat zamenjala že 5 ravnateljic in še nekaj vodij na področju profitne inštitucije, tako sem se naučila, kakšen naj bi bil ravnatelj/vodja in kakšen ne.

2. Kako ste se počutili, ko ste izvedeli, da boste ravno vi postali ravnateljica naše šole?

Tisti trenutek sem vriskala in tekle so solze zadovoljstva, ta trenutek mi je dal vedeti, da lahko dolgoletno trdo delo prinese dobre rezultate.

3. Ali imate veliko dela?

Ja, res ga je veliko, a ga opravljam z veseljem. Na naši šoli se dobro počutim, tako da mi tudi težje naloge niso odveč.

4. Ali vam je delo, ki ga opravljate, naporno?

To delo mi zelo leži in mi je všeč, pridejo pa dnevi, ko je zelo naporno.

5. Kaj vam je pri delu ravnateljice najbolj všeč in kaj najmanj?

Najbolj všeč mi je to, da vidim, da ste učenci in učitelji zadovoljni, najmanj pa kadar so kakšne nesmiselne pripombe.

6. Ali pri delu uživate?

Zelo.

7. Ali boste v prihodnosti kaj spremenili na naši šoli?

Sem mnenja, da sem že sama ena velika sprememba.

8. Zakaj ste se sploh odločili za delo na naši šoli, ali vas je kdo navdihnil?

Nihče me ni navdihnil, ko sem videla vašo spletno stran in aktivnosti na šoli, sem si želela postati vaša ravnateljica. Sedaj, ko sem že eno leto ravnateljica, opažam, da je šola veliko, veliko boljša kot pove spletna stran.

9. Vam ob šoli ostane kaj prostega časa in kako ga najraje izkoristite?

Tudi, si ga kar vzamem. Igram se z otroki, berem pravljice otrokom, grem na uro športa in pa obožujem savnanje.

10. Imate kakšen nasvet/vodilo/misel za nas učence?

Vedno bodi prijazen, iskren, radoveden in vzemi s seboj v življenje čim več nasvetov svojih staršev in učiteljev.

11. Bi radi povedali še kaj, kar vas nismo vprašali?

Samo to, da res pogrešam druženje z učenci in to, da vas začutim. Povabite me kdaj na kakšno aktivnost medse.

Maša Kukovec in Naja Kokot Koren

URŠKA JERAJ—MNOGO VEČ KOT SAMO UČITELJICA LIKOVNE

1. Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice likovne umetnosti?

Za poklic likovne umetnosti sem se odločila, ker že od majhnega rada poučujem. Že kot majhna sem se igrala, da sem učiteljica.

2. Kje ste se izobraževali?

Izobraževala sem se na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo (umetniška gimnazija – likovna smer), potem pa še na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, kjer sem sedaj asistentka na področju drame, medijev in lutkarstva.

3. Kaj vas najbolj veseli pri vašem delu?

Poučevanje likovne umetnosti se mi zdi za razliko od individualnega likovnega ustvarjanja bolj zanimivo, saj je v razredu vedno mnogo učencev z zanimivimi idejami, ki jih skupaj razvijamo in uživamo ob likovnem ustvarjanju.

4. Ali smo učenci kdaj toliko naporni, da obžalujete, da ste izbrali poklic učiteljice?

Iskreno ... Ja, ampak ta občutek pride za kakšen trenutek in hitro mine.

5. Kdo vas je navdušil, da ste izbrali ravno likovno področje?

Nisem izbrala samo likovnega področja, ker sem izbrala tudi glasbo (igram violino). Nasploh za umetnost pa sta me navdušila babica in dedek. Babica je bila kostumografinja v Lutkovnem gledališču Ljubljanskem, dedek pa glasbeni producent v Cankarjevem domu in na RTV Slovenija.

6. Ali ste obiskovali kakšen tečaj, ko ste bili mlajši?

Teh tečajev je bilo kar veliko.

7. Kateri predmet v šoli vam je bil najmanj in kateri najbolj všeč?

Najmanj sem uživala pri matematiki, najraje pa sem imela likovno in glasbeno vzgojo.

8. Kaj vas pri učencih najbolj razjezi in kaj najbolj razveseli?

Razjezi me lenoba, navduši pa entuziazem.

9. Kaj vam je najbolj všeč na OŠ Brinje?

Zanos vseh učiteljev, kako delo še izboljšati in pokazati učencem možnosti za pestro in kreativno življenje.

10. Kaj vam je najtežje pri opravljanju vašega dela?

Najtežje se spopadam z organizacijo dela pri dekoracijah.

Anela Nadarevič

IVO DOVIČ—DOBITNIK PRESTIŽNE NAGRADE

1. Zakaj točno ste prejeli nagrado, kako se ta nagrada imenuje?

Prejel sem nagrado Republike Slovenije na področju šolstva, in sicer za izjemne dosežke na področju osnovnega šolstva.

2. Kakšna so bila vaša prva občutja ob prejetju nagrade? Kaj vam nagrada pomeni?

Sprva je bilo to veliko presenečenje, sedaj po podelitvi nagrade in vsej pozornosti, ki sem je deležen, pa so občutki bolj v smeri vznesenosti, veselja in sreče. Nagrada mi pomeni veliko priznanje za moje delo pa tudi priznanje učiteljskemu poklicu, ki si po mojem mnenju zasluži boljši položaj v družbi.

3. V šoli ste učitelj tehnike, vodite pa tudi različne dejavnosti in projekte. Katere?

V lanskem letu smo zaključili dvoletni projekt prenove starega kombija v multisenzorno sobo za učence s prilagojenim programom. Pri tem projektu smo sodelovali z Zavodom Republike Slovenije za šolstvo in na Merkurjevem natečaju Za lepšo šolo. Na modelarskem krožku pa smo pred tem zaključili veliko projektov, med največjimi pa so jadrnica, gliser in električni avtomobil. Zadnjih nekaj let veliko časa posvečam interesni dejavnosti FIRST LEGO League (FLL), kjer se ukvarjamo z roboti in različnimi izumi.

4. Ali vam pri njih pomagajo tudi učenci? Kako?

Projektov se lotevam z namenom, da se vanje vključi čim več učencev. Tako dobim možnost, da učence navdušim za raziskovanje in ustvarjanje na tehničnem področju. Projekte vedno zasnujem tako, da lahko učenci večino dela opravijo sami. Mislim, da učence pogosto podcenjujemo, sposobni pa so marsičesa.

5. Kateri so vaši najljubši izdelki/projekti?

Bistvo mojega poklica niso izdelki oz. projekti. Moji »projekti« so učenci. Učenci, ki sem jim uspel zagotoviti pogoje, da preizkusijo in se navdušijo za ustvarjanje na tehničnem področju, ter šolanje nato nadaljujejo v tej smeri. To počnemo učitelji; navdušujemo in to je po mojem mnenju vredno veliko več kot kak otipljiv izdelek.

6. Zakaj ste se odločili za poklic učitelja tehnike?

Odgovor na to vprašanje v nekem trenutku vem, kasneje pa nisem več tako prepričan. K odločitvi je zagotovo prispevalo več dejavnikov. Nekaj imam verjetno v genih, moj oče je bil prav tako učitelj. Od nekdanj sem se rad ukvarjal s tehničnimi stvarmi, popravljal »bicikle«, razdiral razne naprave, jih preučeval, sestavljal Lego kocke

Mislim, da pa mi je bilo vseč tudi to, da ima učitelj fleksibilen delovnik in dolge počitnice.

7. Ali v njem uživate? Ali je poklic izpolnil vaša pričakovanja?

Deloma, nekje da, nekje ne, nekje pa jih je celo presegel. Poletne počitnice učitelja žal niso tako dolge kot so počitnice učenca. Še vedno lahko raziskujem in ustvarjam na tehničnem področju. Zelo pa me veseli tudi to, da se mi služba prepleta še z drugimi hobiji kot sta glasba in astronomija. V svojem poklicu uživam, rekel bi celo, da vedno bolj. Verjetno tudi zaradi izkušenj in suverenosti, ki pridejo z izkušnjami.

8. Kdo je vaš vzornik? Kdo oz. kaj vas navdihuje?

Za vzornike si ne postavljam ljudi. Vsi ljudje kdaj naredimo kaj dobrega, včasih pa tudi kaj slabega. Včasih rečemo kaj pametnega, včasih pa kaj neumnega. Bolj me navdihujejo dobra dejanja ljudi, kakšne misli, ideje. Največ navdiha dobim od otrok in njihovih norih domislic. Navdihujejo me tudi sodelavci s svojimi pedagoškimi praksami. Ni pa skrivnost, da učitelji veliko idej najdemo tudi na internetu.

9. Kam boste postavili nagrado?

Če mislite na prelep steklen kipec, je ta zaenkrat še na moji delovni mizi. Bolj kot kipca, pa sem bil vesel mnenj kolegov o mojem delu in njihovih utemeljitev, ki so jih zapisali v prijavi za nagrado.

10. Imate mogoče še kakšen nasvet/priporočila za učitelje in učence?

Sam sem se dolga leta obremenjeval s prenatrpanimi učnimi načrti in s tem, ali sem učence naučil vse, kar je v njih zapisano. Danes se mi zdi bolj kot to pomembno, da učitelji svoj predmet predstavimo čim bolj zanimivo in učence poskusimo navdušiti za raziskovanje in ustvarjanje.

11. Kakšni so vaši načrti za prihodnost? Imate v mislih morda že kakšen nov projekt?

V delavnici že snujemo dva nova, nekoliko manjša, a po mojem mnenju zelo zabavna projekta. Zopet predelujemo stara kolesa, a zaenkrat naj še ostane skrivnost.

*Tako ali tako moramo
razmišljati, zakaj torej ne
pozitivno?*

Klara Ogrinc in Pia Kladnik

OBISKALI SO NAS UČITELJI IZ TUJIH DRŽAV

V tednu od 10. do 13. oktobra smo na OŠ Brinje Grosuplje gostili 15 učiteljev iz petih držav, ki sodelujejo z nami že tretje leto v mednarodnem projektu B.L.O.S.S.O.M. (Erasmus+). Srečanje je bilo v prvi vrsti namenjeno načrtovanju in usklajevanju projektnega dela, vendar smo se potrudili, da smo goste presenetili z različnimi dejavnostmi, na katere smo se že od začetka leta skrbno pripravljali vsi, tako učenci kot učitelji in ostali delavci šole. Našim obiskovalcem smo želeli v najlepši luči predstaviti šolo, Grosuplje in Slovenijo. Mnogi med njimi so jo namreč obiskali prvič. Ponosni in veseli smo, da smo bili njihovi gostitelji.

Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo smo se o obisku pogovarjali z učiteljico Majdo Križman Žužek, ki je zaslužna, da pri tem projektu sploh sodelujemo.

Koliko dela ste imeli s pripravo in organizacijo obiska?

Priprava na obisk se je začela že pred začetkom šolskega leta. V mesecu avgustu smo učitelji projektne skupine BLOSSOM naredili okvirni program obiska, nato so sledile organizacijske priprave od rezervacije prenočišč, urejanja prevozov do vsebinske priprave, ki je zajemala pripravo uvodne in zaključne prireditve ter predstavitev dela učiteljev in ostalih zunanjih sodelavcev šole. Posebne priprave so bile namenjene tudi ureditvi šole. Veliko stvari so pripravili učenci v okviru dni dejavnosti (plakate, liste z napisi, dekoracijo šole ...) pod idejnim vodstvom naših učiteljic angleščine in likovne umetnosti. Pri organizaciji in pripravi na obisk je tako sodelovalo veliko število učencev, učiteljev in ostalih delavcev šole, tako na Brinju kot na Polici.

Na kakšen način so učitelji pripotovali v Slovenijo?

Večina učiteljev je prispela na letališče Brnik v ponedeljek zvečer, kjer smo jih pričakali posamezni učitelji in jih odpeljali v Grosuplje. Dve skupini učiteljev iz Italije pa sta prišli v Ljubljano z redno avtobusno linijo FlixBus v torek zgodaj zjutraj. Pot do Grosuplja so nadaljevali s taksi-jem. Potovanje do Slovenije je za večino trajalo več kot pol dneva, saj do letališča Ljubljana vodi malo direktnih letov. Potovali so s postanki v Ankari, Beogradu in Københavnu.

Kje so učitelji spali?

Učitelji so spali v Gostišču Goršič, kjer so za njih zelo lepo poskrbeli.

Kakšen je bil program obiska?

Na šoli smo organizirali mednarodno srečanje koordinatorev projekta, katerega osnovni namen je predvsem pregled opravljenih dejavnosti in oblikovanje načrta za naprej. Zato smo imeli veliko sestankov, kjer smo usklajevali delo in se pogovarjali o možnosti prijave na nov projekt. Našim obiskovalcem smo želeli predstaviti življenje v šoli in izven nje. Tako smo v torek za njih pripravili voden ogled šole in gozdne učne poti, kjer so se kot vodičke zelo izkazale učenke višjih razredov. Na sprejemni prireditvi smo učitelje in njihove države predstavili učencem od 5. – 7. razreda, ki so najbolj aktivni člani mednarodnih izmenjav. V sredo in četrtek zjutraj so hospitirali pri pouku športa, naravoslovja, tehnike, glasbe, angleščine, matematike in v oddelkih OŠPP.

V popoldanskem času pa smo jih odpeljali v CŠOD Burja in v športni center Pac Sports v Bohinju, kjer so jim naši zunanji sodelavci predstavili načine pouka zunaj šolskih sten. Zadnji dan so obiskali POŠ Polica, kjer smo imeli zaključno prireditev, na katero so prišli tudi predstavniki občine. Naši petošolci so se zelo izkazali z znanjem angleščine, saj so prireditev suvereno vodili tako v angleškem kot v slovenskem jeziku.

Kako so učitelji predstavili svojo državo? Ali so prinesli kakšno zanimivo darilo?

Tradicionalno se na mednarodnih srečanjih gosti in gostitelji medsebojno obdarijo. Tudi tokrat je bilo tako. Posamezni učitelji so prinesli s sabo značilno hrano iz svoje države: pito iz Elbe, kekse in različne namaze iz Norveške, sladke prigrizke iz Latvije in Grčije. Dobili smo tudi zastave držav in zaščitne znake šol oz. občin, iz katerih so prišli naši obiskovalci. Vsa spominska darila so razstavljena v šolski vitrini, kjer si jih obiskovalci lahko ogledajo. Tudi mi smo s pomočjo občine pripravili darila za naše goste: mape, pisala in obeske s simbolom občine, obeske za ključe z znakom sove, ki so jih izdelali naši učenci ob 20 letnici šole ter čokolado Gorenjka. Posebno presenečenje pa je bila optična iluzija v obliki portreta vsakega obiskovalca.

Kako so se med sabo razumeli?

Posamezne šole med sabo sodelujejo v mednarodnih izmenjavah že 20 let, tako da so se med učitelji spletle tesne prijateljske vezi. Učitelji, ki običajno sodelujejo v mednarodnih projektih imajo osnovno znanje angleškega jezika, predvsem pa so odprti, radovedni in pripravljeni na nove izzive, zato s(m)o se med sabo odlično razumeli.

Kako so bili zadovoljni z obiskom?

Če povzamem njihove pozitivne odzive in zahvale ob slovesu, jih je navdušila tako šola kot Slovenija. Pohvalili so številne dejavnosti, ki se odvijajo na naši šoli in zanimive oblike pouka. Velik vtis je nanje naredilo znanje angleščine naših učencev in njihova odprtost. Navdušeni so bili nad opremo šole in novo šolo na Polici. Obisk smo izkoristili tudi za ogled Ljubljane, Pirana, Bohinja in Bleda, ki so obarvani v tople jesenske barve naše goste pustili brez besed. Od nas so se poslovili polni lepih vtisov in z obljubo, da se še kdaj vrnejo.

Kakšno je vaše mnenje o celotnem tednu?

Celoten teden je bil zelo intenziven. Uspeli smo se dogovoriti veliko stvari, da bo nadaljevanje projekta potekalo nemoteno, torej smo dosegli osnovni cilj srečanja. Najbolj me je razveselilo sodelovanje in pozitiven odnos naših učiteljev in učencev. S skupnimi močmi smo za obiskovalce uspeli pripraviti zanimiv program, ki jih je navdušil. Sodelovanje v mednarodnih projektih prinese s sabo veliko dodatnega dela, vendar hkrati tudi veliko pozitivne energije, odličnih idej, medsebojnega povezovanja in novih prijateljev.

Ali bi še kaj dodali?

Rada bi se zahvalila vsem sodelavcem, učencem, predstavnikom občine in ostalim zunanjim institucijam za pomoč pri izpeljavi obiska.

Viktorija Vrabetič Brežnjak

KAJ SO O OBISKU POVEDALI UČITELJI, KI SO NAS OBISKALI

GRČIJA: Meeting you here in Grosuplje was very important for me because working from a distance isn't easy and when we all come together we feel something that we can't when we are apart. We are very thankful for your hospitality and the friends we've made. Hvala!

WALES: Thank you very much for brilliant and exciting week. I've fallen in love with Slovenia, to be honest. It is very beautiful country, it reminds me a lot of my home, there is a lot of mountains, lots of water ... so it's been brilliant brilliant week. School is fantastic you've been all very welcoming and the project, yes I am looking forward to the next stage of the project. Thank you very much Slovenia.

ITALIJA: It's really a great pleasure to be here, to stay with you, to visit your school. I think it is a very good school. We are very impressed by the fantastic things you are doing in the school with BLOSSOM and without BLOSSOM. And we are neighbours, because Italy and Slovenia are neighbours, and we think that we are very similar to you so we really appreciate this time with you and we are really happy to have this project together with your school and we hope we will still work together.

ELBA: For me, your school is a bit strange, because you don't have straight walls, I got a bit confused with all these not straight lines, the door down there is amazing. My head was in a mess, but I like it. You are a really nice school, a big one, with a lot of facilities. I'm a bit envious.

LATVIJA: I think that the main thing about Slovenia is it's people; because we always have this image of the country if we think about definite people, and people are the ones who make beautiful and nice country.

NORVEŠKA: I want to say thank you to this school and to the coordinator for the very hard job. We know it's a lot of work to do when you are going to hold such a meeting and you have done very very well. We are so happy with everything, with the food, with the meeting with the teachers and the pupils, and also the trips outside the school to see the country. So thank you so much for everything, it's been such a great week.

*Just believe you can and
you're already half way
there.*

IZMENJAVA FRANCIJA—SLOVENIJA

Izmenjava v tem šolskem letu vključuje kar 40 učencev 8. in 9. razreda. Učenci so si najprej samo dopisovali, že oktobra 2017 pa odšli na prvi del izmenjave v francosko mesto St. Chamond. Tam so preživeli kar nekaj lepih dni, doživeli marsikaj in se v povprečju imeli več kot super. Preberite si nekaj zanimivosti, ki so jih za vas pripravili udeleženci izmenjave.

Iz Slovenije nas je prišlo 40 učencev, razporejenih med 37 družin. 15 družin od 37 nima domačih živali. Mačke so zelo popularne, saj jih ima kar 14 družin, ponekod celo po 2 ali 3, kar skupno nanese 24 mačk. Pse ima kar 6 družin. Imajo tudi druge živali, kot na primer ribe in zajce, nekateri pa imajo celo dihurja. Od 37 družin imajo v petnajstih dva otroke, v štirinajstih tri, v šestih štiri in v dveh pet otrok. Od tega je 58 fantov in 48 deklet.

Ali ste vedeli, da so šolske ure v Franciji dolge 55 minut, da učenci v šoli ne jedo malice, ampak šele kosilo (ob 12h), da imajo med 12. in 14. uro odmor, ko gredo lahko domov na kosilo, oz. imajo prosti čas, da so WC-ji odprti le med odmori, če želiš WC-papir pa moraš ponj k informatorju – seveda ga lahko prineseš tudi od doma, in da v učilnicah ni umivalnikov?

Ker slika pove več kot tisoč besed, za vas objavljamo nekaj utrinkov v slikah.

*Uživaj v majhnih
stvarih, saj te naredijo
življenje veliko.*

SVETOVNI DAN JEZIKOV

Vsako leto v septembru se spomnimo pomena materinščine in učenja tujih jezikov, ki se jih mnogi Slovenci na splošno zelo radi učimo in jih tudi veliko in dobro znamo. Letos smo na OŠ Brinje Grosuplje dnevu jezikov posvetili kar cel dan za učence 6. in 8. razredov. Pripravili smo jim raznolike delavnice. V nekaterih so poglobili svoje znanje slovenščine, angleščine in nemščine, se pripravljali na izmenjavo s Francijo ter v sklopu jezikovne inteligence projekta Blossom spoznavali države, s katerimi sodelujemo – Latvija, Grčija, Italija, Norveška in Velika Britanija - Wales. Učenci so delali tudi intervjuje, sodelovali v posnetkih, kjer so povedali, zakaj jim je nek jezik všeč. Predstavili so se tudi učenci tujci s svojimi maternimi jeziki in uprizorili pravljico v 5 jezikih. Nastali so čudoviti izdelki v pisni in elektronski obliki. Nekatere si lahko ogledate na spodnjih fotografijah in seveda na različnih lokacijah po naši šoli (v učilnicah, knjižnici, na hodniku in v jedilnici). Uživajte v ogledu.

Sabina Kavšek

Ne moreš razmišljati negativno in upati na pozitiven rezultat.

OLIVER TWIST NAVDUŠIL UČENCE

V ponedeljek, 18. 12. 2018, so učenci 8. in 9. razreda v spremstvu učiteljic odšli v Ljubljano na ogled predstave Oliver Twist v angleščini. Gre za predstavo prirejeno po noveli znanega britanskega pisatelja Charlesa Dickensa. Predstave gledališča The American Drama Group Europe so res vredne ogleda. Pet vrhunskih igralcev se je uro in pol vrtelo po odru in odigralo vse pomembne karakterje tega znanega dela. Res zelo dobro so prikazali življenje v Londonu konec 19. stoletja, ko je bilo za otroke življenje povsem drugačno kot je danes. Trdo delo, lakota in pomanjkanje so bili vsakdanjost v tistih časih. Naši učenci so bili po zaključku vidno zadovoljni, saj je šlo za 90 minut energičnih dialogov, ki so bili vpleteni v pesem, ples, ritem in akcijo. Tudi v gledališču lahko čas mine zelo hitro, četudi gre za predstavo v tujem jeziku. Res odlična predstava in se že veselimo naslednje v naslednjem letu.

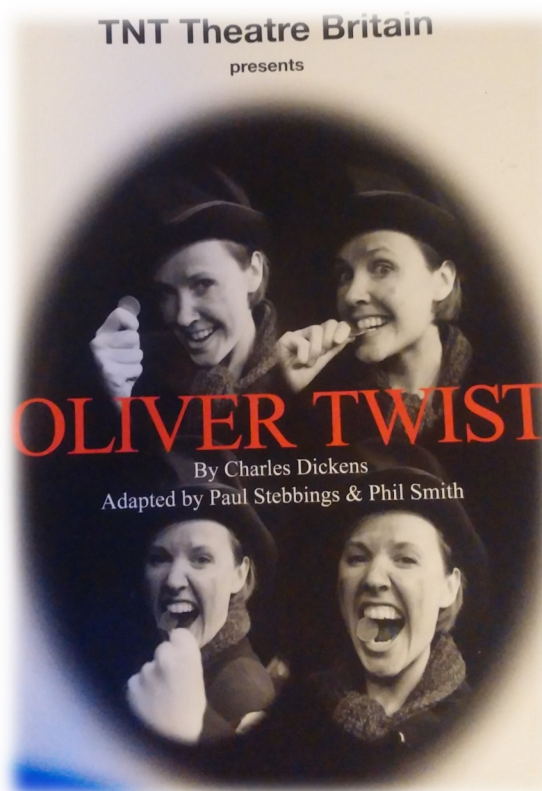
Sabina Kavšek

Nothing is IMPOSSIBLE, the word itself says "I'M POSSIBLE".

KAJ SO O PREDSTAVI POVEDALI UČENCI

It was really interesting, I loved it, sometimes it was funny, and the actors sang and played very well. I wouldn't like to change anything- My favourite actor was the one who played Brownlow/ Bill Sykes/ Beadle, he played very well and he was funny.

My favourite character is Fagin, but I think you could get a bit more actors to play the boys.

I really liked the play. It was really funny. And I like that they included the audience in the play. The man who played Mrs Corney was very funny. The play was interesting and I really liked it.

The play was really nice, it had nice interactions with the audience and the actors were really good too.

"This play was really good. I liked it because of special stuff (water...) and because actors used simple English, so we could understand almost everything."

I really liked the play and the story.

It was good. There's nothing to improve. And Fagin was the best of all.

I liked very good actors. The best moment was when Richard spit. It was so funny. I really liked the part when he clapped and everyone stopped. I think the play was really good. There were only 5 actors and there were more characters in the play. If I could go again and watch it, I would go. I'm happy I watched that show.

I really enjoyed the play, because it was really interesting and funny. Some characters were hilarious and made the play more exciting and I also liked that they included the audience and asked us questions in a funny way. I personally wouldn't change anything and I hope that the next play will be as funny and interesting as this one.

I liked the fact that you are always including the audience into the play. It was funny, not boring like the usual ones.

LIKOVNO-LITERARNE STRANI

2. b ustvarja

Zdravi
daje zdravila
rešuje življenja
amputira
vnaša podatke
napotnice piše
injekcije daje
cepi otroke
a vedno uživa.

Hana Keserović, 2.b

Enna Nuhanović, 2.b

Manca Kladnik, 2.b

Maže
aceton
nohti
in
koža
eleganca
roke
krema
anatomija.

Manca Kladnik, 2.b

Gasi
analizira
seka
izčrpava
locira
evakuira
cilja.

Nina Krušič, 2.b

Manca Kosec, 2.b

*Meri
izdeluje
zabija
aktivira
reže.*

Luka Novakovič, 2.b

Luka Novakovič, 2.b

*Pilotira
išče poti
leti
opazuje
tovor prenaša.*

Jure Novak, 2.b

Leon Savanović, 2.b

*Vzgaja
zapoje
govori
opazuje
jest da
igra
teče
eksperimentira
lovi
joka
izobražuje
copate nosi
animira.*

*Gaja Macele
Hriberski, 2.b*

Aleksander Papež, 2.b

*Izumlja
zvija
ustvarja
male
iluzije
teorije
energije
lesene
jeklene
ideje
ceneje
a še vedno se smeje.*

Lučka Perme, 2.b

*Igra
glasno nastopa
razločno govori
animira publiko
lepo poje
epizoda
cvili v predstavi.*

Uroš Erjavec, 2.b

Kako so učenci 2. b nadaljevali zgodbo Doktor za osle (Primož Suhadolčan)

Nekega dne je Miha pogledal skozi okno. Zunaj je videl veliko živali in predmetov, ki so ga čakali. Prvi je bil list papirja, ki je trdil, da je preveč umazan. Druga je bila žirafa, ki je imela kratek vrat. Tretji je bil balon, ki je imel vijoličaste zobe. Četrta je bila črka b, ki je imela predolg jezik. Peti pa je bil žabec z vijoličastimi pikami. Najprej je pozdravil list papirja. Skrtačil ga je z mokro krtačo. Nato je žirafi dal dolgo leseno palico. Rekel ji je, da jo mora pojesti. Balonu je pobarval zobe na belo. Črki b je odrezal nekaj jezika. Žabcu pa je dal napoj. Ko je žabec napoj popil, so pike izginile.

Lučka Perme

Brina Črešnar Drnovšek, 2. b

Nekega dne je doktor prišel iz šole. Ko je prišel domov, ga je že čakal bolnik. To je bil konj. Doktor ga je vprašal. Je vse v redu? Ja, samo pred kratkim sem imel norice. A spet so se pojavile, ali so rdeče barve? Ja. A vas srbijo? Ja, kar po vsaki minuti. Zgotovo obstaja zdravilo. Malo počakaj, samo po zdravilo skočim. Enkrat na dan vzemite zdravilo.

Zoja Gal Šehič

Nekega dne je Miha prišel iz šole in se začel igrati. Prišla je želva in je rekla, da ima pretežek oklep. Miha je rekel, da je samo ta možnost, da ji da dol oklep. Želva je rekla: samo kakšna pa bom. Pa ji je rekel: dal ti ga bom dol. In ji ga je dal dol. Takrat pa je prišla krava. Želva se je ustrašila, a se ni mogla skriti v oklep. Krava pa je rekla: meni pa pušča mleko. Miha pa je rekel: že vem! Pijmo, kdor je žejen.

Prišla je riba. Rekla je, da ne zna plavati. Miha jo je začel učiti takole i, t, žaba. Riba je poskusila, a ji ni šlo. Miha je rekel, že vem! Ostala boš v mojem akvariju in se bova vsak dan učila. Po 80 dneh je le uspelo. A Miha je bil prost le 1 minuto in že je prišel papagaj. Rekel je: jaz imam predolg kljun. Kaj naj naredim, kaj naj naredim? Nehaj že ponavljati, neha! Nehaj že ponavljati. Ne morem, je rekel papagaj. Miha mu je želel pregledati usta. Pa je ugotovil, da ima navit jezik. Hotel ga je odvit. Potem pa auuu, auuuu ham in papagaj je ugriznil Mihca. Potem pa še Mihec iu, iu, iu in v sobo je vstopila mamica. Ja kaj pa tulita? V Portorož se sliši, no, čeprav živimo v Hrastju.

Tina Koželj

Pesmi o prijateljstvu iz 4. b

Prijatelj

*Pravi prijatelj
mi vedno pomaga
in se ne hvali,
ko me premaga.*

*Pravi prijatelj
mi vedno stoji ob strani,
ko sem osamljen.*

Anže Muhič, 4. b

Sara Čolnik, 4. b

Mayu Suhadolc, 4. b

Prijatelj

*Prijatelj je tisti, ki ne laže,
ne krade
in ne vpije,
ne tepe,
ne govori grdih besed
in te nikoli ne pelje
v temačno klet.*

*Prijatelj je tisti, ki te ima rad
in je pomemben
kot zaklad.*

Lara Bregar, 4. b

Prijatelj

*Prijatelj je vedno ob tebi.
S tabo se igra, pleše in se češe.*

*Prijatelj te vedno ščiti
in ti res pomaga razložiti.*

*Prijatelj je vedno s tabo
za tabo in pred tabo.*

*Zato te pravi prijatelj
vedno rad ima.*

Sergij Lužar, 4. b

Prijatelj

*Prijatelj je tisti,
ki s tabo se druží,
prijatelj je tisti,
ki s tabo sedi.*

Prijateljstvo je pomembno za vse.

*Če prijatelja nimaš,
dolčas ti je.
Če prijatelja imaš,
veselo se igraš.*

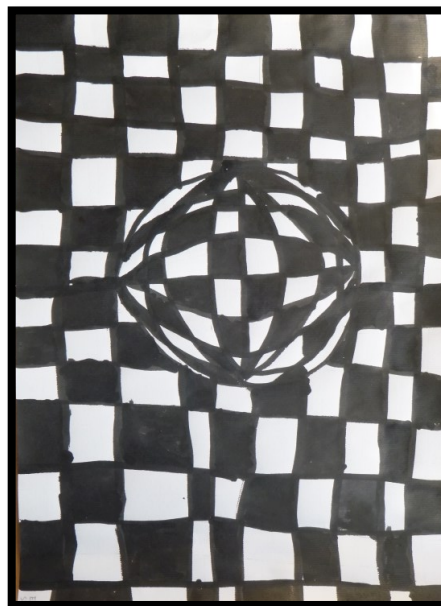
Vitan Lamovšek, 4. b

Prijatelj

*Prijatelj je tisti, ki ga imaš zelo rad.
Prijatelj je lahko star ali mlad.*

*Prijatelj je tisti, ki te brani
in te za zmeraj v srcu ohrani.*

Sara Čolnik, 4. b

Erja Skubic, 4. b

Napoj ljubezni*

**7 dag soli
5 jajc
1 kg vode
1 kapljica solze
5 kapljic praška ljubi me
10 g sladkorja
1 cela milka čokolada v
vreli vodi**

**Imaš kotel z 1 kg vode.
Notri daš 7 dag soli in 5 jajc.
Vse skupaj premešaš in daš
na štedilnik. Počakaš, da
zavre. Malo "pojokaš" in eno
solzo stočiš v kotel. Potem
daš 5 kapljic praška Ljubi
me in 10 g sladkorja. Iz
hladilnika vzameš celo Milko
čokolado in jo daš v kotel.
Počakaš, da se stopi. In
napoj je narejen!**

Maja Topolovec, 4. b

Čarovnice burijo domišljijo 5. b

TRI ČAROVNICE IN PSIČEK PIKEC

Nekoč so živele tri sestre. Niso bile navadne, bile so čarovnice. Prva je bila tečna in zlobna, druga je bila čudna in zmedena, tretja pa je bila prijetna in prijazna. Vse so imele imena, najstarejša je bila Velika Bistra, srednja je bila Maja, sestra pa sta ji rekli Velika Kuku. Kuku sta je pravili, ker je bila zmedena in čudna. Najmlajša sestra pa je bila Nina.

Starša sta jim umrla. Najstarejša je morala vedno kuhati, srednja je pripravljala mizo, najmlajša pa je sedela in gledala. Nekega dne pa jim je zmanjkalo hrane in zato so morale v gozd po hrano. Nina, najmlajša čarovnica in najpametnejša, se je spomnila, da mora ena ostati doma in čuvati hišo. Velika Bistra je Nino zadolžila za čuvanje hiše. Nini ni bilo prav, da je morala ostati doma, ko pa bi lahko šla v gozd in nabirala cvetlice. Čez nekaj časa se je pred vrati zaslišal čuden zvok. Nino je bilo strah. Vedela je, da se ji ne bo nič zgodilo, saj je prijazna čarovnica. Odprla je vrata in pred vrati je bil majhen pikast psiček. Nina si je vedno želela majhnega psička. Imela je že celo shranjeno ovratnico in povodec. Psiček je bil brez doma, zato ga je Nina sprejela v svoj domek. Ime mu je dala Pikec. Potem sta domov prišli sestra in sta se začudeno spogledali. Nina jima je povedala za Pikca. Sestri se najprej nista strinjali, da bi psiček ostal pri njih, potem pa jima je Nina zagrozila in rekla, da bo odšla od doma, če ne bosta sprejeli Pikca. Sestri seveda nista hoteli izgubiti svoje najljubše sestre, zato sta Pikca sprejeli v domek.

Vsi so se imeli radi in skupaj so živeli srečno do konca svojih dni.

Mija Šircelj, 5.b

Eva Kastelic, 6.b

Matic Berglez, 8. b

Dol s čarovnicami

Čarovnice so čuden stvor,
bolje, da nanje nisi nor.

Ko s palico zamahnejo,
se ljudem od začudenja čeljusti izpah-
nejo.

Na metlah sedijo,
po zraku letijo,
nosove pa jim bradavice krasijo.

Otroci se jih bojimo,
ko jih zagledamo, pred njimi zbežimo.

V pravljičah žive,
te čudne žene.

»Dol s čarovnicami,«
so ljudje kričali,
ko so jih na grmadi žgali.

Meta Zaletelj, 5. b

Dol s čarovnicami

Čarovnice so zlobne,
kuhajo napoje in delajo
vse po svoje.

Rade imajo miši,
zato jih kuhajo v svoji hiši.
Pajke cvrejo na žaru
in to kar v paru!

Muhe pojedjo žabe,
ki jih skuhajo babe.
Te babe so coprnice stare,
z velikimi nosovi in ošiljenimi klobuki
uživajo v otrokovi muki.

Preženimo te babje gospe,
ki po zrak' lete in frče.
Naj se uročijo in stran zbežijo,
če ne po buči dobijo!

Leila Zemljič Novak, 5. b

Juta Vivod, 9.b

V deželi pravljic

Hana Jeršin, 8. a

MEDENA PRAVLJICA

Nekoč je živela punčka po imenu Meta. Bila je drugačna od prijateljev in sošolcev. Imela pa je posebno lastnost in ta je bila, da je med mnogimi ljubila med. Vedela je, da so pri izdelavi med malo pripomogle tudi čebele. Čez nekaj dni je imela Meta pripravo na anketo. Odločila se je, da bo imela temo med. V razredu je bila edina z to temo. Čez dva tedna je zbrala vse podatke in ugotovila, da je edina na šoli, ki je med. Odšla je do čebelarja in ga vprašala zakaj ljudje ne marajo medu. Povedal ji je, da ljudje menijo, da so čebele tiste, ki zelo škodujejo zdravju. Tudi čebelar ne je medu. Z čebelarjem se je dogovorila, da bosta ljudem dopovedala, da med ni škodljiv. Meta je doma pripravila plakat zato, da bo predstavila predstavitev o tem kaj vse vsebuje med. Po predstavitvi je Meta v šoli veljala za čudno in nespametno. Ko je imela gospodinjstvo je bila vprašana. Dobila je enko, ker jo je učiteljica vprašala le eno vprašanje in to je bilo ali je med škodljiv in rekla je, da ni. Odšla je v tovarno po imenu Medenka in kupila nekaj medenk. Ljudi je spraševala ali bi probali medenko. Veliko ljudi jo je probalo in večini je bila všeč. Prodajala je medenke. Ko pa je zelo veliko ljudi začelo jesti medenko je gospod gospod župan zaprl tovarno. Meta je bila v velikih težavah. Počasi se je morala spomniti novega načina. Sama je začela izdelovati medenke. Ko je počasi bila že na koncu moči se je odločila, da ljudem pove resnico. Povedala jim je, da je medenka iz medu in med je zopet postal priljubljen. Odrpli so tovarno Medenka in oni so bili Meti zelo hvaležni v zahvalo so ji podarili tisoč in ena medenk. Tako je Meta bila srečna, ker je rešila med. Jaz osebno imam zelo rada medi in medenke!!!

Eva Dorić, 6. c

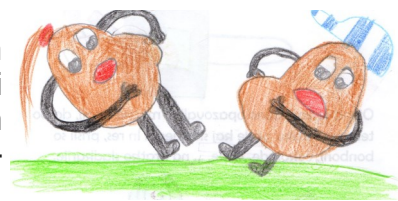
Nika Grofelnik, 8. a

MEDENO PRIJATELJSTVO

Nekoč, pred davnimi časi, v daljni deželi se je skrivalo medeno mesto. Vse je bilo iz medu: hiše, živali, jedi, ... Ljudje pa so bili iz medenjakov. Nekega dne je gospa Medenka odprla svojo gostilno. Poiskala je delavce in pričeli so s kuhanjem in postrežbo gostov. Seveda je bilo vse iz medu.

S časoma so si zaželeli novo vrsto hrane. In res, nekega dne se je eden od strojev, ki je izdeloval medene piškote, ustavil. Vsi delavci so takoj prihiteli k stroju in ga začudeno gledali. Kar naenkrat je iz njega puhnil oblček pare in strojni tekoči trak je ponovno začel delovati, a na njem se je pojavilo nekaj čudnega. Vsi so stopili za korak bližje. Ustavili so stroj za izdelavo hrane, da so si lahko lažje ogledali novost, ki je prišla iz njega. Nato je delavec Medoled rekel: »Poiskusimo novost.« Nihče se ni javil, zato se je Medoled odločil, da jo okusi kar sam. Vsi so bili tihi. Medoled je stopil še malo bližje novosti in vzel košček te hrane. Poiskusil je. Vanj je gledalo na ducate oči. Vsi so mislili, da bo umrl. Nato pa je Medoled zavpil od sreče: »PA SAJ TO JE ZELENJAVA-BROKOLI, KI SMO SI GA ŽE DOLGO ŽELELELI!!!« Vsi so vriskali od veselja, se začeli basati z brokolijem in pognali tekoči trak naprej. A nato je po njem prispelo nekaj rdečega. To je bil paradižnik. Bili so zelo veseli. Stroj so poimenovali: Zelenjavko. Zelenjavo so takoj dodali na jedilni list. Gostje so bili presenečeni in takoj so želeli poskusiti nove jedi. Staršem je bilo zelo všeč, a otrokom ni bilo prav nič okusno, toda na njihovo žalost so morali s starši hoditi v to gostilno in jesti zelenjavo. Gostilna je bila z dneva v dan bolj polna. Delavci so bili zelo zadovoljni. Otroci, katerim zelenjava ni teknila, so sklicali sestanek. Zmenili so se, da ob naslednjem srečanju v gostilni rečejo staršem, da gredo na stranišče, v resnici pa se bodo dobili tam, kjer stoji stroj, ki prideluje med.

In res, vse je šlo kot po maslu. Prišli so do stroja, obrnili en gumb, prestavili ročko in opazovali dogajanje. Stoj se je ustavil, trikrat zakašljal, čudno zabrnal in puhnil oblček pare. Otroci so začudeno opazovali in močno upali, da po tekočem traku pride kaj slastnega. In res, prišli so bonboni, čokolade, lizike, ... Na kratko, sladkarije. Začeli so jesti in bilo jim je zelo zelo dobro. Bili so zadovoljni in srečni. Jedli so in jedli, basali so se do onemoglosti. Toda kmalu zatem jih je začel bolet trebušček, postajali so bledi in po nekaj trenutkih so bruhalo en čez drugega. Delavci so slišali stokanje otrok in prihiteli so. Odpeljali so jih k njihovim staršem in jim razložili, kaj se je zgodilo. Kuharji so jim prinesli sok rdeče pese in korenčka in otroci so se v trenutku počutili boljše. Starši so želeli vedeti, zakaj so spremenili program stroja in otroci so jim povedali, da ne morejo jesti samo zelenjave, saj jim je prepusta in neokusna.

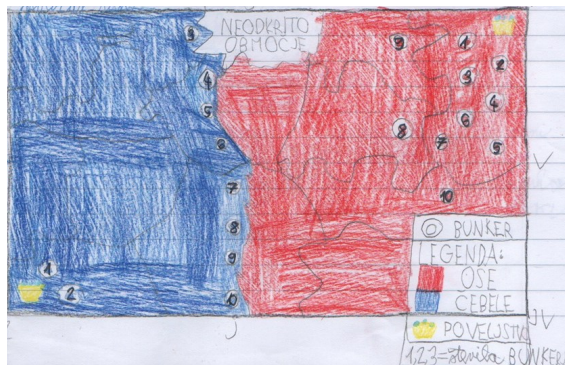
Odrasli so jim razložili, kako pomembna je zelenjava, kako zdrav je med in kako beli sladkor zastruplja njihovo telo. Nato so s kuharji oblikovali nov jedilni list. Združili so zelenjavo in med in od takrat v gostilni strežejo cvetačno pokovko prelito z gozdnim medom, ohrovtov čips, ki ga pomakajo v akacijev med, brokoli na posteljici korenčka z lipovim medom, najrajši pa imajo medeno strjenko s čilijem. Otroci so odkrili, da sladkarije niso zdrave in da so medene slaščice z zelenjavo veliko okusnejše, po njih pa so lahkotnejši in polni energije.

Sara Pergar in Ela Aldžič, 6. c

BOJ V MEDENEM SVETU

Nekoč, pred davnimi časi so na oddaljenem planetu Zilobik živeli ljudje, prav takšni kakršni smo mi. Toda so izumrli. Ubil jih je smrtonosen asteroid, ki je priletel na njihov planet. Ob tem se je sprostila tolikšna količina prahu, da so umrle vse živali in rastline razen čebel in os. Te je čudežno obvaroval med. Takrat so se zaradi neznanega razloga porušile tudi vse stavbe razen tovarne slastnih medenk, tudi njo je obvaroval med. Čebele in ose so se začele razmnoževati. Sedaj so one vladale svetu, samo niso vedele, katere izmed njih bi bile glavne. Oboje so hotele zavladati. Sprle so se in začela se je vojna. Na začetku je bil položaj tak:

Ose so imele svojo taktiko:

Čebele pa svojo:

Začel se je boj in čebele so zmagovale, v času boja sta dve manjši osji enoti in dve večji čebelji enoti odšli na neodkrito območje. Na sredini neodkritega območja je bila tovarna. Ose in čebele so se spopadle. Čebele so zmagale, preživela je le ena osa, ki je zelo ranjena prišepala do bunkerja 9 pri osah. Povedala jim je, da je na neodkritem območju velika tovarna, kjer se verjetno izdeluje med. Ta novica je romala do poveljstva, ki je ukazalo, da gredo vse enote na neodkrito območje. Enote os so prišle do tovarne, kjer so jih v zasedi čakale čebele. Vkorakale so v tovarno, ko so naenkrat začeli z vseh strani leteti izstrelki, ki so ose, ki so bile zadete, ovili v nekakšno snov, da so lahko dihale, ne pa se premikale. Boj se je začel in po dolgem času so čebele zmagale. Čebele so izgnale ose. V tovarni so našle stroj, na katerem je pisalo VSTAVI MED, DOBIL BOŠ MEDENKO. To so naredile in poskusile medenko ter ugotovile, da je odlična! Od takrat naprej so jo izdelovale in to je postala njihova najljubša hrana.

Žiga Remic in David Šturm, 6. b

MEDENA PESEM

Kupil sem si med,
da naredil bi sladoled.
Mami ukradel sem recept
in zagledal en komet.

Eno željo sem se spomnil,
zraven pa pripomnil:
»Želim si medeni sladoled,
zraven pa še sladki greh.«

Ta želja ni izpolnjena,
ker mama me je našeškala.
Ura odbila je že tri,
sedaj sem v medeni bolnici.

Tukaj vlada popolna zmeda,
zato najedel sem se meda.
Prišel k meni je zdravnik ves bel
in naložil mi je del`:
»Ko pospraviš svinjarijo,
te odpeljem v picerijo.«

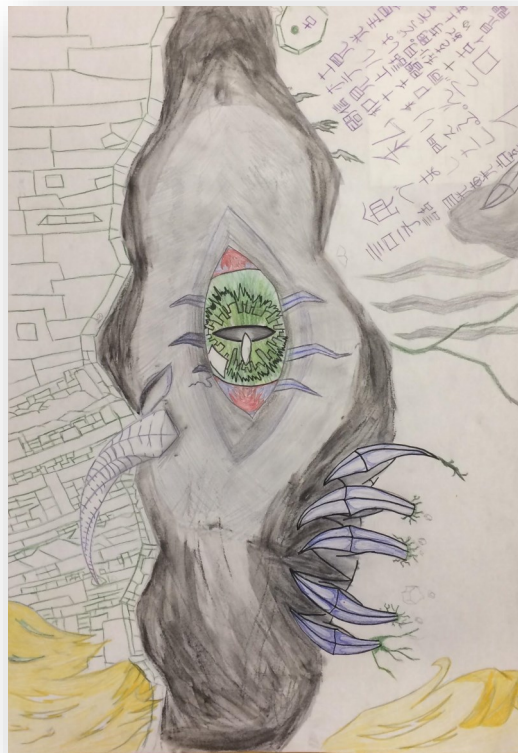
To mi rekel je zdravnik,
takrat zaslišal sem pa glasen krik.
Zdravniki so takoj zdrveli,
zraven pa se zaleteli.

Prišli so hitro do dekleta,
švigali so kot raketa.
Medtem ugotovil sem, da sem brez dela
in da je punčko pičila čebela.

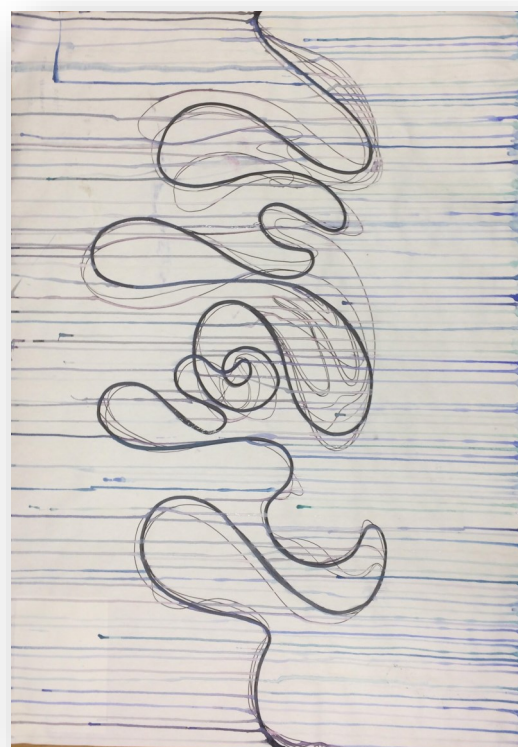
Punčko roka je bolela,
zdravnica pa je pohitela.
Dala ji je cepivo,
kot da natakala bi gorivo.
Kmalu dekle bilo je bolje,
zato imela je več volje.

Jaz dobil sem svojo pico,
okusna je bila, kot da jedel bi kraljico.
Tako se zgodbica konča,
Sedaj adijo in pa pa.

Živa Škerjanec in Danaja Luštrik, 6. c

Nik Oblak, 8. b

Hana Klavs, 8. b

MEDENA DEŽELA

Nekega prelepega jutra se je majhna deklica po imenu Saška igrala doma na vrtu. Vozila se je s kolesom, poganjalčkom, delala grad iz peska ... Nenadoma je zagledala roj čebel, ki je letel proti največjem drevesu na njenem vrtu. Saška je sledila roju. V drevesu je zagledala veliko luknjo, ki je bila dovolj velika, da bi se lahko stlačila vanjo. Videla je, kako čebele druga za drugo letijo v velikansko luknjo.

Ravno ko je Saška hotela zlesti v luknjo, jo je poklicala mama, naj pride pojesti kosilo. Saška je vsa užaljena odšla do hiše. Pojedla je kosilo in odšla v svojo sobo, skovati tajni načrt, kako bi si lahko tisto luknjo na največjem drevesu ogledala поблиžje. Načrt je bil že skoraj končan, a imela je le eno težavo. Kako naj se izmuzne mami izpred oči?! Ker je bila Saška še tako majhna in naivna, da bi vsakemu verjela na besedo, je mama ni spustila izpred oči. »Hmmm..., kaj pa zdaj?« je pomislila Saška. Mislila je, mislila in po nekajurnem razmišljanju skovala svoj tajni načrt. »Jaaa, ko gresta mami in oči od doma, se bom lahko izmuznila babici!« Priložnost je dobila prej kot je mislila. Ob 14. uri sta Saškina starša morala oditi v mesto po opravkih. Tako je Saška ostala sama s svojo babico. Zdaj je imela priložnost, da si velikansko luknjo v drevesu na njenem vrtu ogleda поблиžje. Šla je do drevesa in zlezla v luknjo. Ko je prišla skozi luknjo, je na drugi strani zagledala pravo čudežno deželo. Videla je prečudovita medena bitja, med njimi tudi morske deklice, ki so se namakale v medenem jezeru, pegaza, ki je letel na medenih krilih, škrate, ki so izdelovali medeni nakit in še in še. Do Saške je pristopil škratek po imenu Medex. Škratek Medex ji je rekel: »Ali prihajaš z Jupitra ali Marsa? Tako si čudna, ker na sebi nimaš niti ene kapljice medu!« »Poglejte, kako je ta deklica čudna!« je Medex zavpil skozi Medene toplice. Vsi so se obrnili proti Saški in s strahom pogledali Medexa. Saška je namreč, ko je stopila skozi luknjo, prišla v Medene toplice, enega od številnih krajev Medene dežele. Sprva so se prebivalci Medene dežele Saške bali. Namreč za gričem Medene dežele živi zlobni medved Leonard. Leonard pa ni bil vedno zloben. Uročila ga je zlobna čarovnica Gertruda, ki mu je v hrbet zapičila zarjaveli kristal. Ta kristal je bil vzrok medvedovega zla. Ker je bil medved Leonard včasih najboljši prijatelj škrate Medexa, si je škrat silno želel, da bi ga rešili. Zato se je skupaj s čebelami delavkami odločil, da bodo enkrat na vsako leto v Medeno deželo pripeljali otroka, ki bi jim pomagal rešiti Leonarda. Prebivalci Medene dežele sami žal niso mogli rešiti Leonarda, saj so bili medeni, medved Leonard pa je imel neskončno rad med. Eno leto so čebele delavke po nesreči v čudežno deželo pripeljale otroka, ki pa ni bil dobrega srca. Namesto da bi pomagal rešiti Leonarda, je temu pomagal uničiti Medeno deželo. Saško je zgodba o strašnem medvedu Leonardu malo prestrašila. Prebivalcem Medene dežele je povedala, da ona ni zlobna in nima slabega srca ter jim obljubila, da bo njihovo deželo ščitila z lastnim življenjem. Zdaj so vedeli, da je Saška čisto prijazno dekletce. Po malce strašljivi zgodbi je Medex vprašal Saško, če ji razkaže Medene toplice. Medene toplice so imele kar dva različna medena bazena. Prvi je bil kostanjev bazen, ki je bil večji od cvetličnega. V teh bazenih so se namakali prebivalci Medene dežele. Saško je Medex povabil na kratko kopanje, a Saška ga je zavrnila, ker se je bala, da bi v bazenu Medexa zamenjala z medom in ga ponesreči polizala. Tega sicer Medexu ni upala povedati na glas, zato ga je zavrnila z: »Ne, hvala Medex, ne paše mi.« Medex je zato vprašal Saško, če si želi videti še preostalo Medeno deželo. Saška je pokimala. Odšla sta do medenega jezera, kjer so živele medene morske deklice Sandra, Martina in Medeja. To so bile zelo prijazne morske deklice, ki so se ves dan namakale v medenem jezeru, si podjale medene mehurčke ter se lovile.

Saška pa si je želela videti še medenega pegaza, ki je tako hitro švigal čez nebo in skakal po medenih oblačkih. Medex jo je peljal k pegazu. A še preden ju je predstavil, je na samem želel govoriti z njim. Medex je pegazu naročil, naj Saške nikakor ne pelje na grič, od koder se vidi Leonardov brlog. Bal se je namreč, da bi se Saška ustrašila in bi hotela domov. Pegaz je zavil z očmi in na hitro poklimal Medexu in stopil k Saški. Saška in medeni pegaz sta se hitro spoprijateljila in odletela čez nebo. Medeni pegaz je Saško odpeljal k najlepšemu slapu v celi Medeni deželi, nato pa sta odšla na medeno tržnico, kjer si je Saška kupila kar tri medene lizike. Saška in pegaz sta se veliko pogovarjala o Medeni deželi in njenih prebivalcih. Pogovor je naletel tudi na medveda Leonarda in na njegov dom. Saško je zanimalo, kje stanuje, zato je pregovorila pegaza, da ji na hitro pokaže. Ravno ko sta stala na griču in si ogledovala Leonardov brlog, sta iz daljave slišala medeno kukavičjo uro, ki je odbila šest popoldan. Bil je čas, da se Saška vrne domov. Pegaz jo je na medenih krilih odnesel do velikanske luknje v drevesu, skozi katero je prišla. Tam jo je čakal Medex. Saška je Medexu in medenim prijateljem obljubila, da se naslednji dan ob isti uri vrne. Ko je Saška prišla iz luknje, je na vrtu našla prestrašeno babico, ki jo je ves popoldan iskala. Saška ji je povedala, da se je igrala pri sosedu Tinki. Saška je vedela, da ni prav, da laže babici, a prepričana je bila, da ji babica ne bi verjela. Babici se je opravičila in ji obljubila, da ji drugič pove, kje se bo igrala, da je ne bo skrbelo. Skupaj sta večerjali in Saška se je nato odpravila spat. Naslednje jutro bi Saška morala v vrtec, a si je silno želela ostati doma. Tako je babici ponovno napletla malo laž, da jo boli trebušček. Ostala je doma in nekaj časa preživela v postelji. Babica ji je dala neokusna zdravila, ki jih je komaj spravila po grlu, a vedela je, da je to edini način, kako bo lahko popoldan odšla na vrt in skozi luknjo v Medeno deželo. Po kosilu je Saška povedala babici, da so zdravila pomagala in da je trebušček ne boli več. Prosila jo je, če sme k sosedu Tinki in babica ji je dovolila. Saška je namesto k Tinki smuknila do drevesa in zlezla skozi luknjo. V Medenih toplicah so jo navdušeno pričakali novi prijatelji. Saška je tako dan za dnem hodila v Medeno deželo in se igrala z novimi prijatelji. Kmalu pa je napočil dan, ki so se ga vsi prebivalci Medene dežele bali. Na ta dan se je namreč medved Leonard prebudil iz spanja z željo, da uniči Medeno deželo. Škrat Medex je Saško v imenu vseh prebivalcev Medene dežele prosil, da jim pomaga zaščititi njihov dom. Ker pa mu ni bilo vseeno, kaj se z medvedom Leonardom zgodi, je prosil Saško, naj ga ne poškoduje. Naročil ji je, naj se previdno splazi za Leonardov hrbet in izvleče zarjaveli kristal. Saška se je strinjala, da ne skušajo rešiti le Medene dežele ampak tudi medveda Leonarda. Prebivalci Medene dežele in Saška so skovali načrt, kako bodo premagali Leonarda. Vsi so se oborožili z medenimi kroglicami, da bi z njimi premamili medveda Leonarda. Upali so, da bo Leonard namesto njih raje lizal medene koglice. S tem pa bi ga tudi zamotili in tako bi se Saška lahko splazila za njegov hrbet in mu izpulila zarjaveli kristal, zaradi katerega je bil zloben. Pripravljeni na medeni boj, so vsi zavzeli svoje položaje in čakali na Leonarda. Ko je Leonard prišel v Medeno deželo, so vsi razen Saške začeli metati vanj lepljive medene kroglice. Medtem ko se je Leonard oblizoval, se je Saška splazila okrog njega, mu splezala na hrbet in mu izvela zarjavel kristal. Medved Leonard je v trenutku postal spet dober in vse je bilo spet po starem. Vsi so se zahvalili Saški, tudi medved Leonard. Vsi so se veselili in pristrčno rajali.

Kot vsak dan ob isti uri je tudi ta dan zazvonila kukavičja ura in Saška je morala domov. Poslovala se je od medenih prijateljev in jim obljubila, da jih zagotovo še kdaj obišče, čeprav od sedaj ne bodo potrebovali več njene pomoči.

Pravljice je konec in počil je medeni lonec.

MEDENA PRAVLJICA

Nekoč je živila princeska z imenom Sladkorčica. Bila je bogata in živila je v gradu, ki je bil zgrajen iz samih sladkarij. Sladkorčica je jedla samo sladkarije. Zgodilo pa se je, da je hudo zbolela. Razglasila je, da tisti, ki ji prinese čudežno sladkarijo in jo z njo pozdravi, tistega bo vzela za moža in si z njim delila kraljestvo.

Princi iz vseh dežel so ji nosili najdražje in najbolj cenjene sladkarije, ampak Sladkorčica je postala še bolj slabotna. Nosili so ji čokolade, bombonjere, karamelne bombone, lizike, piškote... Nič pa je ni pozdravilo.

V to kraljestvo pa je prispel tudi princ Medenko. Ko je vstopil v grad, pred prineso, se ji je priklonil in ji izročil sladkarijo po imenu Medenka. Slastna dobrota je bila narejena iz slovenskega cvetličnega medu z dodatkom sadja.

Princeski je bilo takoj bolje, ker so v Medenki vitamini, ki krepijo imunski sistem in med, ki uniči vse zlobne bakterije. Princesa se je zaljubila tako v sladkarijo Medenko kakor v princa Medenka. Princeska Sladkorčica je držala svojo obljubo in se poročila s princem Medenkom. Skupaj sta imela tri otroke, ki so vsako nedeljo z veseljem lizali Medenke.

Mojca Špehar, 6. c

Jakob Toplišček, 6. a

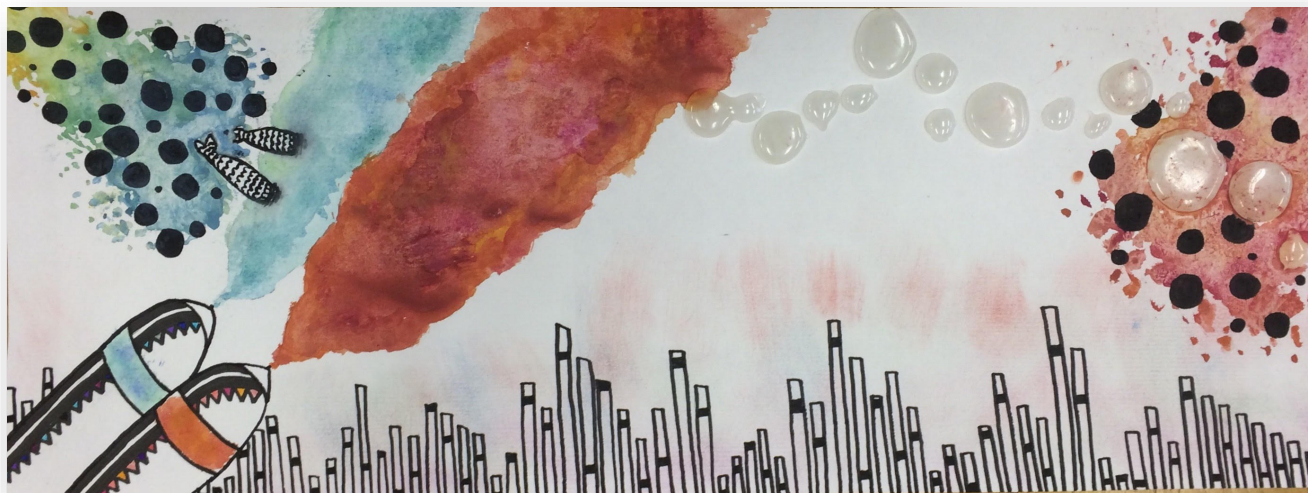

Aljaž Brvar, 6. a

DRUGAČEN MOTOR

Naša zgodba se začne v tovarni lamborginijevih bencinskih štiri-taktnih batnih motorjev. Med mnogimi je čakal na svojo priložnost poseben motor. Imel je pet batov namesto štirih. Vsi ostali motorji so se mu zaradi tega smejali. Kot vsak motor, si je tudi ta motor želel delovati v lamborginiju in biti najboljši prijatelj bogataša, ki ga bo dobil za lastnika. Ko so ga vgrajevali v avto, so ugotovili, da ima napako in so ga zavrgli. V smetnjaku v zapuščeni ulici je bil motor zavržen, osamljen in predvsem žalosten. Nekdo, ki je znal predelovati avte in je bil lastnik razbitega lamborginija, ki ga je kupil na dražbi za samo 500 €, ga je našel. Vzel je motor in odšel domov. Popravil je razbitino, malo prilagodil motor, ga vgradil in ga spremenil v najhitrejši lamborginijev motor na svetu. Šel je kar 1000 km/h. Motor je svojega lastnika spremljal do konca njegovega življenja. Zmagala sta na vseh dirkah, kjerkoli sta bila. Ko je lastnik umrl, so ga pokopali v njegovem lamborginiju.

Rok Omahen, 8.c

Zala Urbanč, 8. c

CESARJEVA POROKA

Nekoč pred davnimi časi, za devetimi gorami in vodami je v velikem mestu živel cesar. Zelo rad se je oblačil najlepše med vsemi. Toda to ni bilo edino, kar si je želel. Hotel se je poročiti z najlepšo kraljično izmed vseh. To je bila Sneguljčica.

Nekega dne je poslal do nje tri svoje viteze, da bi jo vprašali, če bi se poročila z njim. Sneguljčica je privolila. Ko so to vitezi povedali cesarju, je ta od sreče poskočil. Služabnikom je takoj ukazal, naj eno sobo v gradu preuredijo zanjo. Čez sedem dni so Sneguljčica in vsi vitezi, ki jih je cesar poslal k njej za varnost, odrinili na pot proti cesarjevemu gradu. Vitezi so jahali na konjih, Sneguljčica pa se je vozila s kočijo. Veliko poti so že naredili, ko je naenkrat iz gozda, ob katerem so jahali, skočil zloben volk. Vsi so se ga ustrašili. On pa jim je začel razlagati o tem, da hoče imeti Sneguljčico za ženo in da jim jo bo vzel. Lahko jo vzame z lepa in vitezom nič ne naredi, če ga pustijo pri miru, drugače pa bo vse pobil. Vitezi res niso bili najbolje izurjeni, saj je cesar vlagal več v oblačila kot v vojsko, vendar so bili vseeno pogumni. Uspelo jim je premagati volka, ki je zbežal nazaj v gozd. Nadaljevali so s potjo. Medtem pa je volk razmišljal, kako bi na drugačen način prišel do Sneguljčice. Spomnil se je, da če vsi vitezi ščitijo Sneguljčico, cesar nima zaščite. Stekel je do cesarjevega gradu. Vdril je vanj, prišel do cesarjevega prestola in ga požrl. Toda ker je bil cesar tako debel, je volka razneslo.

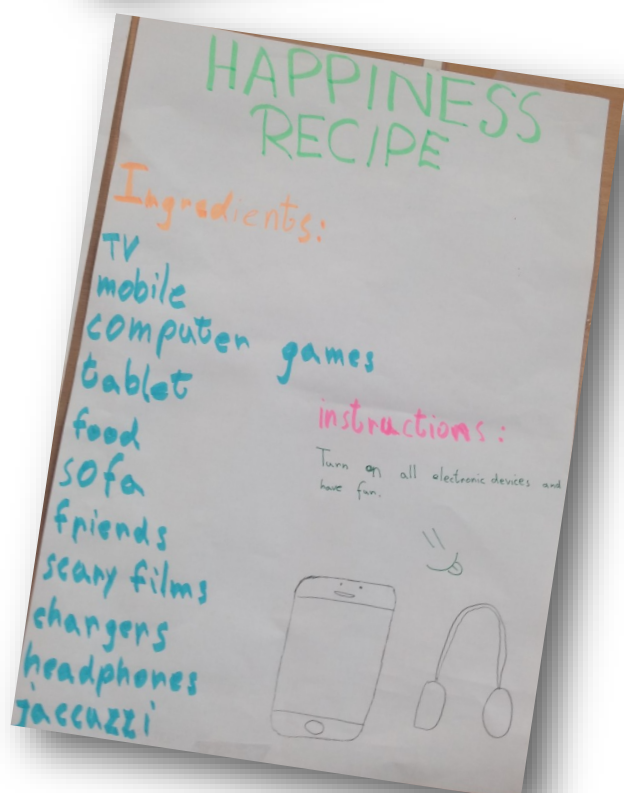
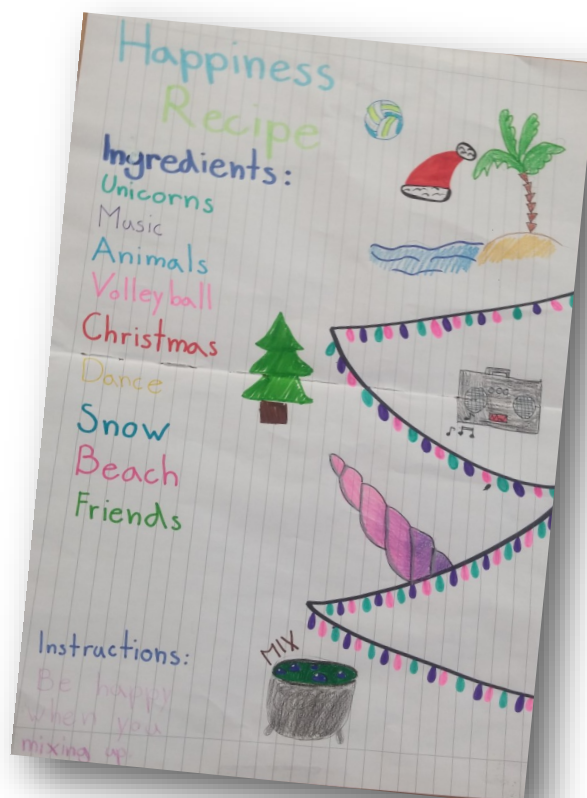
Ker je volk cesarja pogoltnil celega, je cesar preživel. Preoblekel se je in počakal na Sneguljčico. Poročila sta se in vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Žiga Remic, 6.b

Tia Jalšovec, 8. c

Recepti za srečo

HOLOKAVST

Beseda holokavst pomeni genocid Judov, ki ga je izvajala Nemčija med drugo svetovno vojno. Trajal je od leta **1941** do **1945**. Izvira iz besed hólos, »celota« in kaustós, »zažgan«. Glavni cilj je bil **iztrebiti** vse Jude. Poleg Židov so imeli nacisti za manjvredne tudi Rome, Slované, Jehove priče, umsko ali telesno prizadete, skratka vse, ki niso pripadali arijski rasi. Pod vodstvom **Adolfa Hitlerja** so tako pobili približno 11 milijonov ljudi, v taboriščih pa jih je preživel le nekaj tisoč. Na nekaterih so bili izvajani razni poskusi, tudi na otrocih.

Judje so bili prisiljeni nositi **Davidovo zvezdo** na vidnem mestu. Pri drugih primerih genocida so ljudje lahko ubežali smrti, če so prestopili v drugi vero. Vse Jude so nato selili v koncentracijska taborišča (posebna oblika taborišča oziroma organizacije, ki prevzgaja oziroma kaznuje nasprotnike) ali v območja, ki so bila pod nemško okupacijo. Ustanavljali so **geta**, četrti, da bi Jude ločili od arijske rase. Geta so bila po navadi obdana z bodečo žico, varšavsko pa celo z zidovi.

Mučenje in pobijanje se je izvajalo v **koncentracijskih** in **delovnih taboriščih** po vsej Evropi. V taboriščih so na Judih izvajali razne eksperimente. Najbolj znan »zdravnik« iz Auschwitza, dr. Mengele je na Židih poskusil spremeniti barvo oči z vbrizgavanjem kemikalij, izvajal amputacije, zmrzovanje, na njih je testiral zdravila ... Posebej so ga zanimali dvojčki. Obstajajo primeri, ko je želel dva rojena, zdrava dvojčka narediti siamska in jih zašil skupaj. Namesto osvežujoče kopele so jetniki dobili smrtno dozo plina ciklona B. Niso umrli takoj. Umiranje je po navadi trajalo dvajset minut, včasih pol ure.

Taborišča so bila v Auschwitzu, Treblinki, Majdaneku, ...

Med 2. svetovno vojno, po dveh letih skrivanja pred gestapom, med katerim je **Anne Frank** skrbno pisala svoj dnevnik, so družino odkrili na podstrešju hiše ter jo odpeljali v koncentracijsko taborišče. Konec vojne in izpustitev iz taborišča je dočakal samo Annin oče.

Mednarodni dan spomina na žrtve holokavsta se obeležuje **27. januarja**, ker je takrat Rdeča armada osvojila Auschwitz. V nekaterih delih sveta si še danes skupine ljudi prizadevajo za obnovo nacizma. To gibanje imenujemo **neonacizem**.

Pia Kladnik, Klara Ogrinc in Barbara Čakš, 9. c

Viri: Razpotnik J., Snoj D., 2015. Učbenik za zgodovino v 9. razredu osnovne šole Raziskujem preteklost. Rokus Klett.

www.dijaski.net/get/zgo_ref_holokavst_02.pdf

www.o-4os.ce.edus.si/gradiva/zgo/2-svetovna-vojna/6-zakljucne.../holokavst.ppt

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Holokavst>

PIŠKOTI BREZ SLADKORJA IN MOKE

SESTAVINE:

- 2 skodelici ovsenih kosmičev
- 3-4 **zrele** banane
- 3-4 čajnih žlic rozin
- *- 2-3 čajne žlice različnih semen ali oreščkov

*=po želji

POSTOPEK:

Banane zmečkamo z vilico in jih zmešamo z ovsenimi kosmiči in rozinami ter oreščki*. Pripravimo pekač in ga pokrijemo s peki papirjem. Na peki papir polagamo kupčke mase. Pečemo v ventilatorski pečici na 175°C, 10—15 minut. Gotovi so, ko se robovi piškota in sestavine hrustljivo zapečejo.

NE SAMO OKUSNI, TUDI ZDRAVI!

Piškoti so ekstremno zdravi. Poglejmo recimo ovsene kosmiče. Preprosti. Okusni. A ne samo to! Ovseni kosmiči zmanjšujejo raven holesterola. Napolnijo vas z dobrimi ogljikovimi hidrati, da imate energijo za cel dan. In še mnogo drugih učinkov. Banana najljubši sadež atletov. Vsebujejo kalij, ta pa je zelo pomembno hranilo za izogibanje izčrpanosti. Rozine so zelo priporočljive za očiščevanje telesa. Imajo pa še veliko več koristnih učinkov. Piškoti so zelo primerni za pohode ali aktivnosti pri katerih potrebuješ energijo na hitro. Moramo pa tudi omeniti, da so piškoti veganski. Brez jajc, mleka, meda ipd.

DOBER TEK!

Viri: Recept ustvarila Mojca Stojanovič,
<https://hurrythefoodup.com/banana-oat-fitness-cookies/>

Avtorici: Maja Kump 8.a, Anja Potrata 9.a

*Nikoli ni prepozno, da
 postanemo to, kar bi
 lahko bili.*

ALI STE VEDELI?

- Banane spadajo med začimbe/zelišča.
- Latinsko ime za banane je *musa sapientum*, kar pomeni »sadje za modre«.
- Ponekod uporabljajo bananine nitke za izdelavo tkanine ali papirja.
- Notranja stran olupka banane vam lahko olajša srbenje ob piku komarja ali kakšnega drugega insekta.

Vir: <http://www.delo.si/druzba/panorama/8-nenavadnih-a-resnicnih-dejstev.html>
<http://thebananapolice.com/fun-facts/>

KOLOFON

CAJTN'G, časopis OŠ Brinje Grosuplje

Številka 1, letnik 2017/2018

Uredništvo: Ljubljanska cesta 40a, 1290 Grosuplje

Mentorica in glavna urednica: Sabina Jevšenak

Novinarji: Karmen Čakš, Maja Kump, Klara Ogrinc, Pia Kladnik, Zala Žonta Križišnik, Viktorija Vrbetič Brežnjak, Anja Potrata, Maša Kukovec, Anela Nadarevič, Naja Kokot Koren

Likovni in literarni prispevki: učenci OŠ Brinje Grosuplje

Drugi sodelavci: učitelji in učenci OŠ Brinje Grosuplje